

Deček odkima.

»Pa si dobil kaj od matere?«

Deček zopet odkima.

»In vendar nisi hotel denarja ohraniti in porabiti zase?«
še vpraša gospod župnik. »Poslati ga hočeš čez morje paganskim otrokom, ki jih še ne poznaš?«

Otrok nekaj časa premišljuje, še enkrat pogleda na štiri krajcarje in reče: »Gospod župnik! Mati je rekla: Četudi smo ubogi, vendar imamo Jezuščka, ki je prišel z nebes! To je bilo moje veselje na sveti dan. Paganski otroci pa nič nimajo. Zato jim moramo krščanski otroci pripomoči, da pride ljubi Jezušček tudi k ubogim paganskim otrokom. S temi štirimi krajcarji bi tudi jaz rad k temu pripomogel.« Gospod župnik je podaril otroku lepo podobico, ki je predstavljala Jezuščka v hlevu betlehenskem. Deček je hvaležno pogledal gospoda župnika in odskakljal vesel domov.

Če je šestleten deček imel toliko smisla za misijonsko delo, kako moramo šele mi, ki smo starejši od njega, goreti zanje. Zato bomo postali vsi zvesti člani »Dejanja svetega Detinstva«! Nabirali bomo staniol, porabljene znamke in drugo. Vse to iz ljubezni do Jezusa.

Dragi otroci, pozdravljeni!

Z ljubim Sinom slednji čas

Marija blagoslavljalj.vas!

Uganke.

V vednem teku se lovita, toda ujameta se ne. Kdo?

Noč in dan.

V čem se ločita prašičevo črevo in irhaste hlače?

(V črevo gre prašičevo, v hlače pa človekovo meso.)

Po štirih hodi, kosti grize, okrog hiše hodi, z repom miga in laja, pa ni pes. Kaj je?

(Pisica.)

Kolikor več ima, toliko manj tehta. Kaj je to?

(Sir lukanj.)